

1979 மார்ச் 21]

### 3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

மதுரை, சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் மீது போலீஸ் தாக்குதல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதுரையில் காவல் துறையினர் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களைத் தாக்கி, அதனால் மாணவர்கள் கவலைக்கிடமான நிலையில் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்டுள்ள அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு இம் மன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்குமாறு வேண்டுகிறேன் என்று கேட்டு—

- (1) மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.
- (2) திரு. கே. கந்தசாமி.
- (3) திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்.
- (4) திரு. மு. அம்பிகாபதி.
- (5) திரு. சோ. அழகர்சாமி.
- (6) திரு. பொ. உத்திராபதி.
- (7) திரு. செ. சிவசாமி.
- (8) திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்.
- (9) திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்.
- (10) திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி.
- (11) திரு. கோ. இளங்கோவன்.
- (12) திரு. எம். ஏ. லத்தீப்.
- (13) திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.
- (14) திரு. என். சங்கரய்யா.
- (15) திரு. என். வரதராசன்.
- (16) திரு. பி. ஈசுவரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்.
- (17) திரு. கு. ரமணி.
- (18) திரு. ரா. கிருஷ்ணன்.
- (19) திரு. ரா. உமாநாத்.
- (20) திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்.
- (21) திரு. சி. கோவிந்தராசன்.
- (22) திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து.
- (23) திரு. நா. சுந்தரராஜ்.
- (24) திரு. அ. ரகுமங்கான்.
- (25) திரு. துரை முத்துசாமி.
- (26) திரு. ஏ. செல்லப்பா.

[பேரவைத் தலைவர்] [1979 மார்ச் 21]

ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசர முக்கியமானது என்பது பற்றி சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்.

\* திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரிகளில் போலீசார் அத்துமீறி நுழைவதும், அனுமதியின்றி நுழைவதும், மாணவர்களைத் தாக்குவதும் கடந்த சில மாதங்களாக மிக அதிகமான அளவுக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே ஒரு கட்டமாக நேற்றையதினம் 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 20 நாள் செல்வாய் காலை 10-15 மணி அளவில் மதுரை சட்டக் கல்லூரிக்குள்ளே போலீசார் நுழைந்து மாணவர்களை படுகாயப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். எனக்கு வந்துள்ள தகவல்கள், நான் அவசரப்பட்டோ, ஆத்திரப்பட்டோ, நிதானம் கடைப்பிடிக்காமலோ இந்தத் தகவல்களை பெறுகின்ற அளவில் இல்லாமல், ஒரு அய்ந்தாறு பேரிகளிடத்தில் தீர விசாரித்து, நிலைமைகளை அறிந்து, அரசுக்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய வகையிலும், நான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை இந்த அவை முன் வைக்க முற்படுகிறேன்.

சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு மதுரை மாநகரத்தில் தனிப் பேருந்து வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பேருந்து நிலையத்திலிருந்து, சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் இந்தத் தனிப் பேருந்தில் நேற்றையதினம் சட்டக் கல்லூரிக்குச் சென்றிருக்கின்றார்கள், மதுரையில். சட்டக் கல்லூரிக்குச் சென்றதும், அந்தப் பேருந்தினுடைய ஓட்டுநர், நடந்துநர் அதாவது டிரைவர், கண்டக்டர் அவர்களிடத்தில் நாங்கள் இன்று வழக்கறிஞர்கள் கோரிக்கைக்காக போராடிய சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதற்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற வகையிலும், வழக்கறிஞர்களுக்கு எங்கள் பரிவினைக் காட்டும் வகையிலும் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்திற்குச் சென்று முறையீடு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம், அல்லது மறியல் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம், இந்தப் பேருந்திலேயே எங்களைக் கொண்டுபோய் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்திற்கு முன்னால் விட்டு விட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே எந்தவிதமான தகராறும், டிரைவர், கண்டக்டர், மாணவர்கள் இடையே எழவில்லை. அவர்கள் சொன்னதெல்லாம், இந்தப் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் மாணேஜிங் டைரக்டருடைய அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு இடையில், மாணவர்கள் இந்த அனுமதி கிடைத்து நாங்கள் செல்வதற்கு நேரமாகி விடும், உடனே செல்ல வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்தியில் யாரோ சிலர் போக்குவரத்துக் கழக மாணேஜிங் டைரக்டருக்கு தொலை

1979 மார்ச் 21]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பேசி மூலம் அறிவித்து, அவர் இந்தச் செய்தியை போலீசாரிடம் அறிவித்து, ஏதோ பதட்ட சூழ்நிலை, ஒரு பரபரப்பான சூழ்நிலை அங்கே உருவாகி விட்டதாக கற்பனை செய்து, டி. எஸ். பி. கேரள வர்மா தலைமையில் இந்தக் கல்லூரிக்குள் நுழைந்திருக்கிறார்கள். உள்ளே நுழைந்ததும், அங்குள்ள மாணவர்கள் தலைவர் ராஜாராம் என்பவர் நிலைமையை விளக்க வந்திருக்கிறார். அவரை வாய்க்கு வந்தபடி, அவைகளை எல்லாம் இங்கே சொன்னால், அன்-பார்லிமெட் டரி என்று சொல்லிவிட்டு, அவைகளை யெல்லாம் அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கி விடுவீர்கள் என்பதால், அவை முன்னவரிடத்திலே அந்த விளக்கங்களைத் தனியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்படிப்பட்ட கேவலமான வார்த்தைகள் அந்த மாணவர்கள் மீது பிரயோகிக்கப்பட்டன. நான் உங்களைச் சுடு என்று கூட உத்தரவுடனே, 'ஐ வில் ஷூட் யூ' என்ற வகையில் எல்லாம் எடுத்துக் கூறி போலீசாரை நடவடிக்கையில் இறங்குமாறு பணித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நடவடிக்கையில் இறங்கியதன் காரணமாக 16-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் மகக் குழமையாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு மாணவர்கள் மகாராஜன், சந்திரன் என்ற இரண்டு மாணவர்கள் எந்த அளவுக்குக் காயம்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட உங்கள் அனுமதியின்பேரில் அவர்கள் அணிந்திருந்த பனியன் எந்த அளவுக்கு ரத்தகறை படிந்திருக்கிறது என்பதை இந்த அவையில் காட்டுகிறேன்.

(ரத்தக்கறை படிந்த பனியன் அவையில் காட்டப்பட்டது.)

அவர்கள் அணிந்திருந்த சட்டைகளை மதுரை பார் கவுன்சிலில் இருந்து வழக்குப் போடுவதற்காக வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் இன்றைக்கு அன்றாட நிகழ்ச்சிகளாக இந்த அரசில் ஆகிவிட்டது. எனவே, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதைப்பற்றி விவாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியதுபோல் மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் கலெக்டர் அலுவலகத்திற்குச் செல்ல பேருந்தை விட வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். அதற்கு மாறாக போலீசார் தலையிட்டதன் காரணமாக மகாராஜன், சந்திரன் ஆகிய இரண்டு மாணவர்களுக்கு காயங்கள் ஏற்பட்டு மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார்கள். அதன் விளைவாக 16-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் காயம்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பொறுப்புள்ள சட்டக்கல்லூரி மாணவர்களுக்கு காயம் விளை

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1979 மார்ச் 21]

விக்கக்கூடிய துர்பாக்கியமான நிலை அன்றாட வாழ்க்கையில் அமைந்துவிடுமோ என்று அச்சப்படுகிறேன். இதற்காக வேதனைப்படுகிறேன். அதனால்தான் நேற்று நான் முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்தபோது கூட எடுத்துக் கூறினேன். இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கக்கூடியது வக்கீல் அய்யாத்துரை மதுரையில் போலீஸ் நிலையத்திற்குப் போயிருந்தபோது..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி : அது இது தொடர்புடையது, அலைட் இஸ்யுவாக இருப்பதால் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஆதரவு தெரிவிக்கும் வகையில், தாங்களும் சட்டம் பயிலும் மாணவர்கள் என்ற முறையில் அவர்கள் ஆதரவு தெரிவிக்க முயற்சித்தபோது இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டதால் அந்த மாணவர்களுக்கு நாமும் ஆதரவு தரவேண்டுமென்று இன்னொரு கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் ஆதரவு தெரிவிக்க என்று இப்படி முசிரம்பட்டு சண்டை என்று கிராமப் புறத்தில் சொல்வது போல் அந்த அளவுக்குத் தொடர்கதையாக ஆகிவிடக் கூடாது. இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரசு சட்டம், ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க வேண்டும், இதுபற்றி விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து சர்வகட்சித் தலைவர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டு முடிவு செய்ய வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த நாலைந்து நாட்களாக இன்றைக்கு நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டக் கூடியவர்கள், சட்டத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள் ஆகிய இருவருக்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள கடுமையான மோதல்கள் விளைவாக சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு தொடரப்பட்டிருப்பதைக் கண்டித்தோம். அந்த சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் முறையில் மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லூரிக்குச் செல்லாமல் கல்லூரி காம்பவுண்டுக்கு வெளியே நின்று கொண்டு கோவாமிட்ட நேரத்தில் போலீசார் அத்துமீறி அவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கியதன் விளைவாக, அவர்கள் அலறி அடித்துக்கொண்டு கல்லூரிக்குள் ஓடியிருக்கிறார்கள். கல்லூரி முதலவர அனுமதியில்லாமல் கல்லூரிக்குள் அவர்களைத் துரத்திச்

1979 மார்ச் 21] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

சென்று தாக்கியதன் காரணமாக 20-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் காயமுற்றிருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர் நிலைமை கவலைக்கிடமாக இருப்பதாக அங்கிருந்து தந்தி வந்திருக்கிறது. இந்த பயங்கரமான சூழ்நிலை குறித்து விவாதிக்க இந்தச் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.10)

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களைப் போலீஸார் தாக்கிய நிகழ்ச்சியிலே வேறு சில விவரங்களைச் சொல்ல— ஏனென்றால் எங்களுக்கு வந்திருக்கிற தந்தியில் சில பேர்களுடைய மோதிரங்களும் கழுத்திலே அணிகின்ற சங்கிலிகளும் காணப்படவில்லை என்றும் சைக்கிள்கள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டன என்றும், புத்தகங்கள் குறையாடப்பட்டன என்றும் எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவலில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அது சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களின் விவகாரம் மட்டுமல்ல, போலீசாருக்கும் வக்கீல்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள முரண்பாடு. அதிலே ஏற்படக் கூடிய தகராறுகள், அதிலேயும் மதுரை மாவட்டத்திலே இது ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், மேலும் அது விரிவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நான் அழுத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், அங்கே உள்ள பெரிய போலீஸ் அதிகாரி ஏற்கனவே நம்முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மாற்றுத் தல் உத்திரவை போடவில்லை, அமல்படுத்தவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்களே வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்கனவே இருக்கிறது. அப்படியானால் போலீசார்களுக்கு அவர் உடந்தையாக இருக்கிறாரோ என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. அதிலேயும் கூட திருப்பரங்குன்றத்திலேயிருந்து திருமங்கலத்திற்குத் தான் அவரை மாற்றியிருக்கிறார். ஆகவே, போலீசாரைப் பாதுகாப்பதிலே அவர் அதிகப்படியாக ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்பது தெரிகிறது. இன்றைக்கு அது மாணவர்கள் பிரச்சினையாக வந்திருக்கிறது. திருப்பரங்குன்றத்திலே ஆரம்பித்து மதுரைக்கு வந்திருக்கிறது. மதுரைக்கு வந்து இப்போது கோட்டைக்கு வந்திருக்கிறது. என்கே போய் முடியுமோ தெரியாது. இப்படி போலீசாருக்கு துணை போகக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப்பற்றி விரிவாக விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, வழக்கறிஞர்கள் ஒரு போராட்டத்தை இன்றைய தினம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கின்ற முறையிலே அவர்கள் ஜனநாயக ரீதியிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே மகஜர் கொடுப்பதற்காக சென்றபோது போலீசார் அடித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக 20 மாணவர்களின் உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிற பதட்டம்

[திரு. துரை. முத்துசாமி]

[1979 மார்ச் 21]

மான நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே மாணவர்கள் ஜனநாயக ரீதியிலே மகஜர் கொடுப்பதற்காகச் சென்றபோது தடை செய்யப்பட்டார்கள். அதன் விளைவாக மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அந்த மாணவர்களின் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக மாணவர்கள் இதுமாதிரிப் போராட்டங்களிலே ஈடுபடுகிற போது அவர்களிடம் கத்தி, கம்பு, கொடுவாள் போன்றவை இருக்கிறதா என்றுதான் பார்த்து, அவைகளைத்தான் கைப்பற்று வார்கள். ஆனால், இப்போது அந்த மாணவர்களுடைய கைக் கடிக்காரங்கள், தங்கச் சங்கிலிகள், சைக்கிள்களை எல்லாம் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் செய்வதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அங்கே ஒரு பதட்டமான நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் பொது மக்கள் அன்றாட வேலைகளைக் கூட செய்ய முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே, அங்கே உள்ள மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்கும், அங்கே போலீஸார் காட்டு தர்பார் செய்வதைத் தடுக்கவும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதனால் தெருக்களிலேகூட நடமாடமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்று தகவல் தந்திருக்கிறார்கள், ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமை தமிழகத்திலே பரவாமல் இருக்கிற முறையிலே இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இங்கே நான் கூறுவதற்கு ஆன சில முக்கியமான காரணங்கள் :

ஒன்று, வழக்கறிஞர்கள் சமுதாயத்திலே நிலவுகின்ற உணர்வுகள். அந்த உணர்வுகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலையில் வருங்கால வழக்கறிஞர்களாக விளங்கக்கூடியவர்கள், அந்தச் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் அந்தக் கொந்தளிப்புப் பரவி இருக்கிறது.

இரண்டு, இந்தப் பதட்ட நிலைமையினுடைய எல்லை இன்றைக்கு விரிவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது விரிவாக விவாதிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினையாகும். மதுரையிலே நடந்திருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலே போலீஸார் யுக்தானுசார முறைகளைக் கையாள்வது என்பது, டிஸ்கிரிஷனை அவர்கள் சரியான முறையிலே பயன்படுத்துகின்ற நிலை இல்லை என்பது இந்த நிகழ்ச்சியினிருந்து நமக்குத் தெரிய வருகிறது. ஒரு பேருந்திலே மாணவர்கள் விரும்புகின்ற இடத்திற்குப் போக வேண்டுமென்றால் அதைத் தடை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்குமானால் அதற்காக ஒரு கம்பிளெய்ன்டை

1979 மார்ச் 21]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அந்தப் பேருந்து நிர்வாகத்தினர் போலீஸாருக்கு அமைதி கெடாத வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே இந்த டிஸ்கிரிஷனை, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பொறுப்பை அவர்கள் பயன்படுத்தவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது, 1968-ம் ஆண்டில் இதே மாதிரி நிகழ்ச்சி, போக்கு வரத்துத் துறையில் வேலை செய்கின்ற பணியாளர்களுக்கும் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட ஒரு தகராறில், போக்குவரத்துத் துறை யச் சேர்ந்த ஒரு பஸ் இப்படி 'இம்பவுண்ட்' செய்யப்பட்டது. அப்படி 'இம்பவுண்ட்' செய்யப்பட்டது மட்டுமல்ல, சட்டக் கல்லூரியின் விடுதிக்குள் இழுத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கே நிறுத்தப்பட்டது. அப்பொழுது அண்ணா அவர்கள் எந்த முறையை மேற்கொண்டார்கள் என்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது அந்த பஸ் உள்ளேயே இருக்கட்டும், உள்ளே நுழைந்தால் மேலும் அமைதி கெட்ட என்ற வகையில் போலீஸ்காரர்கள் அந்த விடுதிக்குள் செல்லவே இல்லை என்பது நமக்குத் தெரிந்த ஒன்றாகும்.

ஆனால், இங்கே வழியிலே நிற்கிறது என்பது ஒன்று. டி. எஸ். பி. மாணவர்களைத் தேவையில்லாமல் தரக் குறைவாகப் பேசி, அவர்களுடைய உணர்வுகள் தூண்டப்படும் வகையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார். மிகக் கேவலமாக அவர்களைப் பேசியிருக்கிறார். இங்கே வந்த ஒரு தந்தியில் பல வாசகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் படிக்க நான் விரும்பவில்லை. போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்த டி. எஸ். பி. அத்தஸ்தில் இருப்பவர் இப்படியெல்லாம் மாணவர்களைப் பேசுவதா - என்று மிகவும் வேதனைக்குரியவர்களாக நாம் மாறுகிறோம். ஆகவே, இந்த விஷயம் சாதாரண விஷயம் அல்ல.

அது மட்டுமல்ல, ஏறக்குறைய 20,000 ரூபாய்க்கான, மாணவர்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் அங்கே களவாடப் பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அல்லது காணாமற் போயிருக்கிறது என்று மாணவர்கள் சார்பாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரிக்குள்ளே, பிரின்சிபாலின் அனுமதியில்லாமல், இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் இல்லாமல், புரவொகேஷன் இல்லாமல், வேண்டுகோள் இல்லாமலேயே போலீஸ்காரர்கள் நுழைந்திருப்பது அத்து மீறிய செயல், அரசாங்கக் குறிப்பாய்வையையே, ஜி. ஓ. வையே மீறுகின்ற செயலாகும் என்ற வகையில் இந்தப் பிரச்சினையை ஆராய வேண்டியிருக்கும். அங்கே பதட்ட நிலை நிலவுகிறது. அவைகளைப்பற்றி இங்கே ஆர அமர ஆராயவும், மற்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 மார்ச் 21]

வகையிலேயும் இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இது மற்ற இடங்களுக்கும் பரவாமல் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமை நம் அனைவருக்கும் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். போலீஸ்காரர்களின் இந்த நிலை மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது. அதுவும், டி. எஸ். பி. கேரள வர்மா விரோதத்தைக் காட்டிக் கொண்டு வருகிறார். தனிப்பட்ட காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே, தயவுசெய்து சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை வலியுறுத்திக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மதுரை சட்டக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆக, எந்த அளவிற்கு இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி என்பதனை நீங்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கின்றீர்கள். நான் ஒன்றிரண்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும்பொழுது, ஆரம்பத்தில் வழக்கறிஞரைப் போலீஸ் காரர்கள் தாக்கினார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவாகச் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஊர்வலம் நடத்திய பொழுது மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, இங்கேயிருக்கின்ற நிலைமைகளைப் பார்க்கின்றபொழுது, மாணவர்கள் வழக்கறிஞர்களுக்கு ஆதரவு காட்டிவிட்டார்கள் என்பதற்காகப் போலீஸ்காரர்களுக்கு எதிராக அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது என்ற காரணத்திற்காகப் போலீஸ்காரர்கள் மாணவர்களை அத்துமீறித் தாக்கியிருக்கின்ற நிகழ்ச்சி உண்மையிலேயே கண்டிக்கத் தக்கது.

இங்கே குறிப்பாக இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்ற பொழுது இது தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டே வந்தால், இப்பொழுது சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள், அவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் மற்ற மாணவர்களும் இறங்கிவிட்டால்—இப்பொழுது கல்லூரிகளில் பரீட்சை நடைபெற வேண்டிய சந்தர்ப்பம். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெற அனுமதிக்காமல் உடனடியாக இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காக இந்த நிகழ்ச்சி சம்பந்தமான காரியங்களைச் சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1979 மார்ச் 21]

[திரு.ஜே.ஜேம்ஸ்]

அதுமட்டுமல்ல, வழக்கறிஞரைத் தாக்கிய நிகழ்ச்சியில் ஒரு நீதிபதி விசாரணை வேண்டுமென்பதுதான் அவர்களுடைய கோரிக்கை. ஆனால், இதுபோன்று சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களைத் தாக்கிய நிகழ்ச்சியையும் நிச்சயமாக ஒரு நீதிபதியை வைத்து விசாரிப்பதற்கு இந்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களை வைத்து இந்த ஆட்சியை நடத்தலாம் என்றால் நிச்சயமாக அது சரியாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-20]

அதிலும், குறிப்பாக சில மாணவர்கள் போலிசாராக தாக்கப்பட்ட காரணத்தால் இன்று மருத்துவ மனையில் கவலைக்கிடம் தரக்கூடிய அளவு அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணும்போது காலம் தாழ்த்தாமல் அதை உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதர அலுவல்களையெல்லாம் ஒத்திவைத்துவிட்டு, இந்த மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களைப் போலீசார் தாக்கியது சம்பந்தமாக, நாம் இங்கே விவாதித்து, தேவையான நடவடிக்கையை எடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 20-ம் நாள் அன்று மதுரை சட்டக்கல்லூரி மாணவர்கள் மீது நடத்தப்பட்ட தாக்குதல் மிகவும் அத்துமீறிய, வரம்பு கடந்த செயல் என்பதை உங்கள் மூலமாக நான் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அவர்கள், கல்லூரி அதிகாரிகளுடைய அனுமதியின்றி மட்டுமின்றி, அதிகாரிகள் வேண்டாமென்று கூறியும் கல்லூரிக்குள்ளே நுழைந்து, வகுப்புக்குள்ளே சென்று தங்களை உள்ளே வைத்து, தான் போட்டுக்கொண்ட சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களையும்—அந்தக் கதவை உடைத்து, அவர்களைத் தாக்கி இருக்கிறார்கள் என்றால், இது வெறுமனே, ஒரு 'டிஃபன்சிவ் ஆப்பரேஷன்' அவர்களைத் கலைப்பதற்காக மட்டும் செய்யப்பட்ட நடவடிக்கை என்று சொல்லமுடியாது. அவர்களைச் சட்டக் கல்லூரிக்குள்ளே அனுப்பியதற்குப் பிறகு, அம்மாணவர்கள் தங்களை வகுப்புக்குள்ளே வைத்து தான் போட்டுக் கொண்ட பிறகு, அந்தக் கதவுகளை உடைத்துக்கொண்டு தாக்கி இருக்கிறார்களென்றால், இது நிச்சயமாக, காவல் துறையானது அதிகாரத்தை தன்னுடைய கையிலே எடுத்துக் கொண்டு அங்கே ஒரு கோர தாண்டவத்தை ஆடியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒன்று சொல்லப்பட்டது, இந்தப் பிரச்சினையினுடைய அடிப்படை

[திரு.என். சங்கரய்யா]

[1979 மார்ச் 21]

வக்கீல் தாக்கப்பட்டது ஆகும். அந்த வக்கீலும் ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த வக்கீல் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது, உண்மை. ஆகவே, கட்சிப் பிரச்சனை அல்ல. அல்லது எதிர்க்கட்சிகள் தூண்டி விடுவது என்று அல்ல. அந்தச் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் பல பேர்கள் ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் சமீபத்திலே சென்னைக்கு அரசாங்க அதிகாரிகளைச் சந்திக்க வந்தவர்கள். ஆகவே, பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பிரச்சனையிலே கவுரவம் பார்க்க வேண்டாமென்று அரசாங்கத் தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்றைக்கு தன்னுடைய கட்சிக் காரருக்காகச் சென்ற வக்கீல் அடிக்கப்பட்டார். இப்பொழுது வக்கீல் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டதற்காக, சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள் என்று போனால் போலீஸ் ராஜ்யமாகத் தமிழ் மாநிலம் ஆகி விடக்கூடாது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, அடித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள்மீதே வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். மாணவர்களின் பல பேர் கிதிச்சை பெறக்கூடிய அளவு அடித்துவிட்டு அவர்கள்மீது வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள்.

பஸ் தொழிலாளர்களிடத்திலே, மாணவர்கள் மீது நீங்கள் புகார் கொடுங்கள் என்று எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். நாம், ஒரு பக்கத்திலே பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் மோதல் ஏற்படக் கூடாது என்று முயல்கிறோம். ஆனால், போலீஸ் தாங்களாக வழக்கு போடவில்லை. பஸ் தொழிலாளர்களை, மாணவர்கள்மீது புகார் கொடுக்கச் சொல்லி, பதிவு செய்து, பிறகு வழக்கு போடுவதென்றால், பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் ஏற்பட்டு விடும் சுமுகமற்ற உறவை சரி செய்வது சாத்தியமற்றதாகும் என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்தி, என்னுடைய வேண்டுகோளாக ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். “நான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும் வரை கோபப் படமாட்டேன்” என்று முதலமைச்சர் கூறியிருக்கிறார். ஆனால், அவரே கோபப்படுகிறாரோ என்று சந்தேகப்பட இடமிருக்கிறது. ஏனென்றால், வக்கீல் சங்கத்திற்கு அளித்த பதிலில், 18-ந் தேதிக்குள் பதில் கொடுக்கவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் சட்டம் தன்னுடைய கடமையைச் செய்யும் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு வக்கீல் சங்கத்தைப் பயமுறுத்து வதோ, மிரட்டுவதோ மாநில அரசாங்கத்திற்கு அவ்வளவு பொருந்தாது என்று குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே, இப்படி மாணவர்கள்மேல் தாக்குதல் நடத்துகின்ற பிரச்சனையைத் தீர்க்கவும், மூலப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவும் அரசாங்கம் கவுரவம் பார்க்காமல், வக்கீல் பிரச்சனையில் நீதி விசாரணை க்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். ஏற்கனவே, சொன்னபடி நீதிபதி

1979 மார்ச் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

தீர்ப்பளிக்கப் போகிறார் என்றால், அவர் யாரை வேண்டுமானாலும் விசாரிக்கட்டும், போலீஸ் அதிகாரியையோ, வக்கீலையோ. ஆகவே, இதிலே கவுரவப் பிரச்சனை பார்த்து, தமிழ்நாட்டிலே இந்தப் பிரச்சனையை ஏன் வளர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டு, இதனை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, இதற்கு நீதிவிசாரணை செய்யவேண்டும். இப்படி செய்மாவிட்டால், நாட்டிலே உள்ள போலீசார், தங்கள் இஷ்டப்படி நடந்துகொள்வார்கள், வன்முறையைப் பயன்படுத்துவார்கள் என்று கூறி, நிலைமை மோசமாக இருப்பதால், இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து, இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரையில் ஏற்பட்ட மாணவர்கள்-காவல் துறையினர் தாக்குதல் பற்றி, அதைத் தொடர்ந்து இந்த காவலர்களுக்கு உரிய நடவடிக்கைகள் குறித்து, பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது “நான் திருதிப்பென்று செய்தியை சொல்லவில்லை. ஐந்து ஆறு பேர்களோடு கலந்து பேசி ஆலோசித்து தீர்விசாரணை நடத்தி தெளவு ஏற்பட்டதற்கு பிறகுதான் இந்தச் செய்தியை இந்த அவைமுன் வைக்கிறேன்” என்று அவர் தெரிவித்தார். அதைப்போலவே பேசியவர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களுக்கு தந்திகள் வந்திருப்பதாகவும், அந்த மாணவர்களின் நிலை மிகவும் கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது என்றும், இந்தப் போக்கு தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய ஒன்று என்றும் இங்கே பேசினார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அடிபட்ட அந்த மாணவர்களின் கரை படிந்த சொக்காய்களை இங்கே காட்டி இந்த அளவுக்குக் கொடுமை நடந்திருப்பதாக சுட்டிக்காட்டினார்கள், அந்தச் சொக்காய் அந்த மாணவர்களின் சொக்காய் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருப்பதற்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் நல்லெண்ணத்தையும், தூய்மையான இதயத்தையும் நான் நம்புகிறேன். ஆனால் அது இருக்க வேண்டிய இடம் இதுவல்ல. அதை அவையின் உடமைப் பொருளாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்றும் அது நீதி மன்றத்தின் உடமைப் பொருளாக ஆக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதையும், இது வழக்கின் வலிமையைக் குறைத்து விடுவதற்கு நேரிடையாகவோ, மறைமுகமாகவோ உதவி செய்வதாக ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்றும் தெளித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு.கி.மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 21]

இரண்டு மாணவர்கள் கவலைக்கிடமாக இருக்கிறார்கள் என்று திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நானும் இது பற்றி சலெக்டரிடத்தில் பேசினேன். பேசிய பிறகு அவர்கள் தந்த தகவல்களின் அடிப்படையில், இந்த அவையின் போக்கை திசை மாற்றுவதற்காகவேண்டி இல்லை, உண்மையிலேயே அதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த மாணவர்களின் நிலைமை கவலைக்கிடமாக இல்லை. அது எனக்கு வந்திருக்கும் தகவல். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசும்போதும், திரு. சுந்தராமி அவர்கள் பேசும்போதும் அதனுடைய விளைவுகள் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அது தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய ஒன்று என்று சுட்டிக் காட்டியதை நான் இங்கே வரவேற்கிறேன். பெரியவர்கள் சங்கரய்யா அவர்கள் பேசும்போது, “எனக்கெல்லாம் கோவம் வராது” என்று கூறிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது — ஒருவேளை அவர் கோபப்பட ஆரம்பித்து விட்டாரோ என்று சந்தேகிக்கிற அளவு அவர் பேசும் நடத்தையும் இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டி, இன்ன தேதிக்குள் பதில் சொல்லாவிட்டால் சட்டம் ஒழுங்கை காப்பாற்றும் வகையில் சட்டம் தனது வேலையைச் செய்யும் என்று சொல்கிறார், இது ஒரு மிரட்டல் பணியாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். விளக்கங்களை அளிப்பது அவரவர்களுடைய விருப்பத்தைப் பொருத்தது. விளக்கங்களை ஏற்றுக் கொள்வதற்கும், ஏற்றுக் கொள்ளாததற்கும், கேட்பவர்களின் விருப்பத்தைப் பொருத்தது. விளக்கங்களை அளிக்கும்போதும், பேசுகிற போதும் நான் கேட்டுக் கொள்வது, குறிப்பாக ஒன்றிண்டு வார்த்தைகள் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு விளக்கங்கள் கோருவது விளக்கங்களை அளிப்பது எல்லாம் ஒரு தனி மனிதனுடைய பண்புகளை மாற்றுகிற முயற்சியாக இருக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தது என்னவென்றால் “நான் எழுதிய கடிதத்திற்கு பதிலை எதிர் பார்க்கிறேன்” என்று சொன்னார்கள். எழுதிய பிறகு குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் நீங்கள் அந்த பதிலை எங்களுக்கு தராவிட்டால் சட்டப் புரோசீஜர் படி என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அது எடுக்கப்படும் என்று சொல்வது எப்படி மிரட்டல் பணியாகும் என்று புரியவில்லை பெரியவர் சங்கரய்யா அவர்கள் சாதாரணமாக சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர நிச்சயமாக சங்கரய்யா அவர்கள் மனப்பூர்வமாகச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.....

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல இதை நானே சொல்லவில்லை அட்வகேட் அசோசியேஷன் அவர்களை சந்தித்தப்போது அவர்கள் இது மிரட்டும் வகையில் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி வருத்தத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள்.

1979 மார்ச் 21]

(முற்பகல் 10-30)

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: அவர்கள் சொன்னதை திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்கிறார்கள், திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சியின் தலைவர். முதல் அமைச்சரை நன்கு தெரிந்தவர்கள். அந்தக் காரணத்தாலே தான் நான் திரு. சங்கரய்யா அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். அந்த உணர்வோடு நீங்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்கத் தேவையில்லை.

மதுரை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் சுமார் 300 பேர், 20—3—1979 அன்று காலை 10 மணிக்கு ஊர்வலமாக கலெக்டர் அலுவலகம் முன் மறியல் செய்ய செல்ல முற்பட்டனர். கல்லூரியை விட்டு வெளியேறியதும், அவ்வழி வந்த பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்துகள் டி.எம்.என். 5187, டி.என்.யு. 2010, டி.எம்.டபிள்யூ. 5177, டி.எம்.என். 5488, நான்கையும் நிறுத்தி, பயணிகளை இறங்கச் செய்தனர். பேருந்து ஊழியர்களை பஸ்ஸை ஓட்டும்படி சொன்னார்கள். பஸ் குழு மறுக்கவே, தாங்களே வண்டியை எடுத்துச் செல்ல முற்பட்டனர். பஸ் குழுவினரையும் கீழே இறக்கிவிட்டு விட்டனர். துணைக்காவல் மேற்பார்வையாளர் தல்லாகுளம், தலைமையில் சென்ற காவல் துறையினர். இதைத் தடுத்தனர். மாணவர்கள், கற்கள், செருப்புகள், நாற்காலிகளை வீசினர், காவல்துறை மீது. 6 காவலர்கள் காயமடைந்தனர். பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழக பேருந்துகள் இரண்டு டி.என்.யு. 2010, டி.எம்.டபிள்யூ 5177, வண்டிகளின் கண்ணாடி ஜன்னல்கள் உடைக்கப்பட்டன. எச்சரிக்கை செய்த பிறகும் கூட, கல்வீச்சு தொடர்ந்து மாணவர்கள் நடத்தினர். அதன் பின்னர், அவர்களை கல்லூரிக்குள் செல்லும் வகையில் பிரம்பு கொண்டு துரத்தப்பட்டனர். இதில் 16 மாணவர்கள் இலேசான காயமடைந்தனர். கனரா வங்கியில் பணிபுரியும், பழைய சட்டக்கல்லூரி மாணவர் ராஜனும் காயமுற்றார். காவல் துறை வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப, தாசில்தார் வந்த ஜிப் எம்.டி.யு. 9065-யும் கல்லடிக்கு ஆளாகியது. கண்ணாடிகள் உடைந்தன. காயமுற்றோர் எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர். இரண்டு மாணவர்கள், ராஜன் என்ற எழுத்தர் தவிர, மற்றவர்கள் வெளிநோயாளியாக சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

நடத்துனர்கள் பிச்சை பாண்டியன், டி.எம்.என். 5187, எஸ். கணபதி, டி.என்.யு. 2010, ரவீந்திரன் டி.எம்.என். 5488, மீனாட்சிசுந்தரம், டி.எம்.என். 5177, கொடுத்த புகாரின் பேரில் தல்லாக்குளம் காவல் நிலையத்தில் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 16 மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனில் விடப்பட்டுள்ளனர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கல்லூரியையும், உணவு விடுதியையும், மூட உத்தரவிட்டு இருக்கிறார். இப்போது நிலைமை அமைதியாக இருக்கிறது.

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1979 மார்ச் 21]

இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்லும் கருத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் மற்ற தலைவர்களும் மன முவந்து ஏற்றுக்கொவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இது குறித்து விவாதிக்கத் தேவையில்லை என்பதால் இதற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

#### 4. ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு பேச அனுமதிப்பது குறித்து.

திரு. துரை முருகன் : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், நான் அருள் கூர்ந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேற்று நடந்த அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் ஒழுங்குப் பிரச்சனைகளை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வரிசையில் இருந்து எழுப்புவது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மற்றவர்கள் அறையில் வந்து தான் அது குறித்து கேட்க வேண்டும். இது தான் அங்கு எடுக்கப்பட்ட முடிவு.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவைக் காப்பாற்றவேண்டும், இங்கே அந்த மாதிரி பிரச்சனைகளை அனுமதிப்பதற்கு இல்லை.

திரு. துரை முருகன் : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொல்லி விடுகிறேன். அதற்குப் பிறகு தாங்கள் தீர்ப்பு கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தான் எனக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, அப்படி முடிவு எடுக்கப்படவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அழகர்சாமி, நேற்று எடுத்த முடிவு பற்றி நீங்கள் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்.